

Διδυμοτείχου Δαμασκηνός: Η Θεοτόκος συνέδραμε στο έργο της σωτηρίας του ανθρώπου σε όλη της τη ζωή

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Σε κάθε ε-πο-χή η Παναγία γίνεται ο καθρέπτης και το στήριγμα των πιστών χριστιανών. Η Θεοτόκος παραμυθεί τους ολιγοψύχους, συντρο-φεύει τους μο-να--χι-κούς, εν-θαρ-ρύνει όσους «πεινούν και διψούν» για τη δι-καιο-σύνη, α-ντα--πο-κρί-νε-ται μυστικά στα αιτήματα των ανθρώπων και στηρίζει με το παράδειγμα του βίου Της όσους με άδολη καρδιά αγωνίζονται στον «καλόν αγώνα» του σταδίου των αρετών.

Στο πρόσωπο Της συνοψίζεται ολόκληρη η ιστορία της σωτηρίας του ανθρώπου και η πορεία προς την αγιότητα μέσα από την υπακοή στο θέλημα του Θεού και

στην εμπιστοσύνη σε Αυτόν.

Επι τη αποδόσει της εορτής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός αφ' εσπέρας χοροστάτησε στην ακολουθία του Εσπερινού και ευλόγησε τους άρτους στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ενοριακό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου στο Φυλάκιο, του τέως Δήμου Κυπρίνου, όπου υπογραμμίζοντας την συμβολή της Θεοτόκου για τη σωτηρία του ανθρωπίνου γένους, και προσεγγίζοντας το ακατάληπτο μυστήριο της Υπεράγνου, τόνισε, μεταξύ άλλων:

«Η Θεοτόκος συνέδραμε στο έργο της σωτηρίας του ανθρώπου σε όλη της τη ζωή. Με την Κοίμηση και την Μετάστασή της έδειξε τη θέση που ο Θεός έχει ετοιμάσει για κάθε πιστό. Ως εκ τούτου στο πρόσωπό Της συνοψίζονται όλοι εκείνοι που ανταποκρίνονται θετικά στο κάλεσμα του Κυρίου και αναφωνούν πρόθυμα το «γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου». Η Παναγία αποτελεί πρότυπο για κάθε πιστό, που “λόγω” και “έργω”, υποδέχονται τον Χριστό και τον κρατούν στην καρδιά τους. Η Παναγία είναι το καύχημα της Εκκλησίας, μέσα στην οποία γεννάται και αναγεννάται κάθε πιστός...»

»Ο άνθρωπος έχοντας οδηγήτρια την Παναγία, καλείται να μεταμορφώσει τη ζωή του λέγοντας «γένοιτο» στη πρόσκληση του Θεού για κοινωνία με στόχο τη μεταμόρφωση της κτίσης και τη σωτηρία του ανθρώπου. Ο εορτασμός της Κοιμήσεώς Της μάς καλεί να αντλήσουμε όλα εκείνα τα απαραίτητα για την πνευματική μας ζωή εφόδια από τη ζωή και τη στάση της Παναγίας μας. Η Θεοτόκος καθίσταται η Μάνα Παναγιά, η Μητέρα της οικουμένης. Με τη ζωή της μας έδειξε τον δρόμο του πνευματικού πεπρωμένου του ανθρώπου, γίνεται για τον καθένα από εμάς πηγή αγάπης και ελπίδα προστασίας».

Προσήλθαν εκκλησιαζόμενοι ο Υφυπουργός Ψηφιακής Ανασυγκρότησης Χρ. Δερμετζόπουλος, ο Βουλευτής Έβρου Στ. Κελέτης, ο Πρόεδρος της τοπικής Κοινότητας Φυλακίου Σαράντης Μπαξεβανίδης και πλήθος πιστών.

Ανήμερα της εορτής, Κυριακή 23η του μηνός Αυγούστου ε.έ., ο Σεβασμιώτατος ιερούργησε, παρουσία του Δημάρχου Διδυμοτείχου Ρωμύλου Χατζηγιάννογλου και με την συμμετοχή πυκνού εκκλησιάσματος, στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ενοριακό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου της παραμεθορίου ένορίας Αλεποχωρίου, του τέως Δήμου Μεταξάδων, δίπλα στα ελληνοβουλγαρικά σύνορα. Αναφερόμενος, κατά το κήρυγμα του στη σπουδαιότητα που διαδραματίζει η Θεοτόκος στη ζωή μας χαρακτηριστικά τόνισε:

«...Στίς ἄχραντες μητρικές παλάμες Της έναποθέτουμε ὅλοι ἐμεῖς, τὴν ζωή μας. Στά πρεσβευτικά χέρια Της ἀκου-μποῦν μέ ἐμπιστοσύνη οἱ κουρασμένες ψυχές μας καί οἱ ἀποσταμένες ἐλπίδες μας. Καί ὅταν τὰ νέφη τῶν λυπηρῶν μᾶς καλύπτουν,

Ἐκείνη πάλι μᾶς ἐνθαρρύνει μέ τίς προσευχές Της, μᾶς ζεσταίνει μέ τήν συμπόνοια Της, μᾶς σκεπάζει μέ τήν ἀγάπη Της, μᾶς ἐμπνέει καί μᾶς διδάσκει μέ τήν ἀγία ζωή Της. Βαθειά πληγωμένες φαντάζονται σήμερα πολλές ἀνθρώ-πινες καρδιές ἀπό τήν φτώχεια, τόν φόβο, τήν ἀδικία, τήν σύγχυση, τά ἀδιέξοδα, τήν ἠθική καί τήν πνευματική ἀνεστιότητα. Πολλοί ἄνθρωποι σήμερα βαδίζουν, ἴσως καί ἀνεπιγνώ-στως, τό ζοφερό καί ἀδιέξοδο μονοπάτι τῆς ἀπομακρύνσεώς τους ἀπό τόν Θεό, παραμένοντες τραγικά μόνοι καί ἀπελπιστικά δυστυ-χεῖς. Παρά ταῦτα, κάποιοι ἄλλοι ἐπιμένουν νά ἀναζη-τοῦν πίστη, φῶς, ἐλπίδα, βεβαιότητα, στήριγμα, ὄραμα ζωῆς. Πρός τίνα καταφύγω; ἀναρωτιοῦνται. Ποῦ πορευθῶ; Ποιόν βοηθό θά ἔχω στίς θλίψεις μου; Ποιόν συνοδοιπόρο; Στά ἐναγώνια αὐτά ἐ-ρωτήματα ἀπαντήσεις ζωῆς δίδει Ἐκείνη πού μᾶς δείχνει πάντα τόν Χριστό καί Σωτῆρα τοῦ κόσμου· Ἐκείνη πού πάντα εἶναι κοντά μας, ὡς γαλήνιο λιμάνι στή φουρτούνα, ὡς χαρά στή θλίψη, ὡς στοργική ἐπίσκε-ψη στήν ἀσθένεια, ὡς συγχώρηση στήν πτώση, ὡς φῶς στό σκοτάδι...».

